

Motion till riksdagen

1989/90:N12

av Gudrun Norberg m. fl. (fp)

med anledning av prop. 1989/90:34 om
ändringar i försäkringsrörelselagen, m. m.

I propositionen lägger regeringen fram förslag till en ny form av livförsäkringar där försäkringstagarens tillgodohavande i försäkringen placeras i andelar i en eller flera aktiefonder som försäkringstagaren bestämmer. Vidare lägger regeringen fram förslag till ändring av vissa regler för pantsättning av säkerheter för de försäkringstekniska skulderna. Slutligen avstår regeringen från att lägga fram förslag om möjlighet för försäkringsbolag med koncession i Sverige att förmedla utländska försäkringar.

Omplacering mellan aktiefonder

Av propositionen framgår att den nya försäkringsformen bör utformas på ett sätt som innebär en för försäkringstagarkollektivet så effektiv och gynnsam konkurrens som möjligt. Därför föreslås att försäkringstagarna skall ha full valfrihet att placera premiemedel i den eller de försäkringspremiefonder som vederbörande önskar.

Försäkringstagaren skall därför också kunna begära inlösen av sitt tillgodohavande i en fond och omplacera medlen till en annan. Propositionen anger dock att detta får skatte- och avgiftskonsekvenser för försäkringstagarens del. Vår uppfattning, som delas av vissa remissinstanser, är att försäkringstagarens omplaceringsmöjlighet i praktiken blir beskuren om han skall betala realisationsvinstskatt i samband med fondbyte. Tanken med försäkringsformen är ju att försäkringstagaren genom konkurrens på marknaden skall få en så god avkastning som möjligt på sitt försäkringssparande. Detta motverkas om det finns ekonomiska spärrar för ett fondbyte. Vi föreslår därför att omplaceringar mellan fonder skall vara befriade från realisationsvinstskatt. Försäkringstagaren har ju inte heller som vid annat fondsparande möjlighet att realisera sitt sparkapital. Jämförelser kan därför inte göras med annat aktie- eller aktiefondssparande.

Utländska försäkringar

Regeringen lägger inte fram något förslag som skulle ge försäkringsbolagen möjlighet att förmedla försäkringar från utländska försäkringsbolag vilket försäkringsinspektionen föreslagit. Vi anser att försäkringsbolagen bör ges denna möjlighet. Samtliga remissinstanser (utom två som föreslår en modifierad form) delar vår uppfattning.

Genom den nya lagen om försäkringsmäklare ges dessa mäklare möjlighet att förmedla utländska försäkringar. Av konkurrensskäl är det därför oacceptabelt att inte också svenska försäkringsbolag ges denna rätt.

Enligt vår uppfattning bör Sverige ha en fri och oreglerad kapitalmarknad med utlandet. Detta är en förutsättning för att anpassa Sverige till omvärlden och till utvecklingen inom EG med bl. a. ett fritt tjänsteutbyte och fria kapitalströmmar. Detta var också argumentet från regeringens sida när försäkringsmäklarna försågs med möjligheten att mäkla utländska försäkringar.

Regeringen för i propositionen ett snärigt och protektionistiskt resonemang om varför försäkringsbolagen inte kan tillåtas sälja utländska försäkringar samtidigt som det framhålls att utvecklingen på det internationella området kan tvinga fram en sådan rätt.

Vi kan inte se att det finns något avgörande hinder för att nu lägga fram förslag om förmedlingsrätt för de svenska försäkringsbolagen. Tvärtom är risken uppenbar att de svenska försäkringsbolagen väljer att flytta delar av sin verksamhet utomlands om de inte ges möjlighet att sälja utländska försäkringar.

Hemställan

Mot ovanstående bakgrund hemställs

1. att riksdagen beslutar att hos regeringen begära förslag innebärande att omplacering mellan fonder i det nya försäkringssystemet ej belastas med realisationsvinstskatt.

2. att riksdagen beslutar att hos regeringen begära förslag till regler som ger försäkringsbolag med koncession i Sverige rätt att förmedla försäkringar från utländska försäkringsföretag som saknar svensk koncession.

Stockholm den 16 november 1989

Gudrun Norberg (fp)

Isa Halvarsson (fp)

Lars De Geer (fp)

Christer Eirefelt (fp)

Anne Wibble (fp)

